

Den danske Stjerne

NR. 10
OKTOBER 1961
110. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 10

OKTOBER 1961

110. ÅRG.

INDHOLD

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og $ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

Det ser ud til, at alle vegne, hvor man kommer i disse dage, er det emne, der ligger på alles læber, krig. Folk, der ikke er religiøse, taler om jordens fuldstændige tilintetgørelse, og religiøse folk taler om jordens ende. Det er de dage, der er talt om, hvor der skulle blive krige og rygter om krige, når menneskenes hjerter vil slå fejl, og når manges kærlighed skulle fryse til is. Frygt fylder mænds og kvinders hjerte.

Frygt er et produkt af uvidenhed. Når folk lærer sandheden at kende, forsvinder frygten.

Jesu Kristi evangelium i sin fylde omfatter kundskab om sandheden, som vil fordrive frygten, og vi bør derfor være taknemmelige for den kundskab, vi har om de ting, der skal komme, og vi behøver ikke at frygte for fremtiden, men leve i den tro og de forjættelser, som Herren lovede sine trofaste disciple.

Folk frygter »verdens ende«, som de kalder det, fordi de fortolker dette til at betyde, at enhver og alting, herunder jorden, vil gå til grunde. Og dog lærer skriften os ganske klart, at det kun er de onde, der skal gå til grunde. Jorden vil aldrig gå til grunde. Herren har fortalt os gennem sin sidste-dages profet, at jorden er ved at opfylde målet for sin skabelse, og at den vil blive en celestial verden, hvor de, som vil leve værdigt nok til at arve det celestiale rige, vil bo. Derfor behøver vi aldrig frygte, at denne jord vil blive ødelagt.

Folk frygter de tider med sorg og ødelæggelse, som er forudsagt om de sidste dage. Og dog lærer skriften os tydeligt, at hvis vi står på Hellige Steder, det vil sige, hvis vi er lydige mod Guds befalinger, vil ødelæggelsens engel gå os forbi i de dage, ligesom med Israels børn, og ikke slå os ihjel. Derfor behøver kun de, som ikke lever retfærdigt, som lader had, misundelse, begær og kritik beherske deres

liv, og som lever efter filosofien »Æd, drik og vær glad«, og som prøver at skjule deres frygt ved umoralitet, uærlighed og andre former for ondskab, frygte den ødelæggelse, som skal komme.

De, som efterlever Guds befalinger, har forvisningen om beskyttelse for disse dages sorger, og kan se fremad mod den største tid i verdenshistorien, vor Herre Jesu Kristi strålende komme, og den vidunderlige tusindårige fredsperiode, foreningen med deres kære, og den strålende opgave at arbejde i Herrens templer for at hjælpe med ved de frelsende principper, som for evigt vil forene dem, der er værdige til disse vidunderlige velsignelser.

Husk på, at evangeliet er blevet gengivet for sidste gang, og vil aldrig igen blive taget fra jorden, og vil ikke blive givet til et nyt folk. Templer er blevet bygget, som vil stå gennem tusindårsriget, og de største begivenheder i verdenshistorien ligger endnu foran os. Det er et vidunderligt privilegium at være i live, at leve i disse dage, og at have den trøst, som Jesu Kristi evangelium bringer.

»Og på den dag, da jeg kommer i min herlighed, skal den lignelse, som jeg fortalte om de ti jomfruer, blive opfyldt.

Thi de, der er kloge og har modtaget sandheden og taget den Helligånd til vejleder og ikke har ladet sig forføre, skal ikke omhugges og kastes i ilden, men skal bestå på den dag.

Og jorden skal gives dem til arv; og de skal formere sig og blive stærke, og deres børn skal vokse op uden synd til frelse.

Thi Herren skal være midt iblandt dem; og hans herlighed skal hvile over dem, og han skal være deres konge og lovgiver.« *(L. & P. 4:56—59).*

Lad os være bundet sammen i kærlighed, tilfulde efterleve Guds befalinger, og sammen arbejde på at bringe vore venner og kære ind i folden, så de også kan nyde disse vidunderlige velsignelser, som så hastigt nærmer sig, så vi kan stå ulastelige på den yderste dag.

Deres hengivne broder

Levi B. Thorup, missionspræsident.

CELESTIAL familie-organisation

Af *Parley P. Pratt.*

Fra hans bog »Profeten«, udgivet i New York City i 1845.

Mennesket er et evigt væsen, både med hensyn til sin materielle organisation, sit sind og sine lidenskaber. Opstandelsen fra de døde gengiver ham livet med alle hans legemlige og åndelige kræfter og egenskaber, og (hvis den fremskyndes ved den celestiale herlighed) forener ham følgelig med hans familie, venner og slægtninge, som et af de nødvendige led i den kæde, der forbinder den store, kongelige himmelske og jordiske familie til eet evigt bånd af beslægtet kærlighed og forening. Ordenen i Guds regering, både den timelige og den evige, er patriarkalsk, det vil sige en faderlig regering. Enhver fader, som oprejses fra de døde og bliver gjort til deltager i den celestiale herlighed i dens fylde, vil have lovlig jurisdiktion over sine egne børn og over alle de familier, der udspringer fra dem i alle generationer altid og for evigt.

Vi siger og mener, i denne børnenes tidsalder, som den kaldes, at når børnene bliver voksne, er de fri for deres faders myndighed. Men der kendes ikke nogen sådan regel i den celestiale lov og organisation, hverken her eller herefter. Efter den lov er en søn underkastet sin fader for evigt og altid, i uendelige verdener. Vi har desuden en lov, der nu er oprettet her på jorden, hvorved en kvinde bliver en mands hustru og er bundet til ham ved loven, indtil døden skiller dem. Men i den celestiale orden er det ikke således, af den simpleste af alle grunde, idet nemlig den celestiale orden er det evige livs orden; den kender ingen død, og følgelig træffer den ingen foranstaltninger i denne retning. Derfor er alle dens pagter og kontrakter evige i deres varighed, og beregnet til at binde de forskellige medlemmer af en familie sammen i een forening.

Vor ærværdige Fader Adam tog vor Moder Eva til hustru, da den menneskelige familie og den verden, hvori de levede, var lige så fri for døden som Gud og hans trone var det. Vi ville nu gerne spørge, hvilken slags kontrakt der blev lavet mellem dem, og også hvor længe den skulle vare? Var det efter et uendeligt livs magt og forening? Eller var den lavet for at tjene et øjeblikkeligt formål, til døden skal skille dem? Svaret er tydeligt. Denne ægteskabskontrakt må have været evig, thi ellers må den have tilladt den syndefulde så vel som grusomme tanke om en skilsmisse og endelig adskillelse i deres liv, thi lad det erindres, at de havde ingen død i sigte, og ingen idé om nogensinde at skulle være underkastet døden, selv et øjeblik, den gang kontrakten blev indgået.

Også Paulus løser et mysterium, nemlig at vi ikke alle skal sove i støvet, men de, som lever på en be-

stemt tid, vil blive forandret på et øjeblik, i et nu, og blive ført op for at møde Herren og derefter altid blive hos ham. *(Se 1. Kor. 15:51 f.f.).* Da nogle af disse uvivlsomt vil være mænd og hustruer, vil vi gerne spørge, hvornår deres ægteskabskontrakt vil være fuldbyrdet og ophøre? De var enige om at være hinandens, indtil døden skilte dem (det vil sige, hvis de var gift ved de sædvanlige ceremonier, som nu eksisterer), og se, døden kan ikke skille dem, thi forandringen fra dødelig til udødelig vil være ojeblikkelig.

Og atter, Kristus kom for at »udfri alle dem, som af frygt for døden hele deres liv havde levet i trældom«. *(Hebr. 2:15).* Efter opstandelsen lever menneskene derfor og lever evigt, som om døden aldrig havde været til. Under hensyn til dette erklærer Gud, at Han selv er Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, de, som engang var døde, og dog hævder Han, at Han ikke er de dødes Gud, men de levendes.

Og atter, Paulus taler om et andet stort mysterium, nemlig »I mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus elskede Kirken«. *(Efes. 5:25).* Nu vil vi gerne spørge, om kærligheden og følgelig foreningen af Kristus og Hans Kirke skal afsluttes ved døden, og en endelig adskillelse finde sted i den kommende verden? Eller om forbindelsen tværtimod er mere fuldkommen og komplet i det næste liv end den er i dette? Alle er enige om, at kærligheden og forbindelsen mellem Kristus og Kirken er evig, og at den ikke blot fortsætter i den næste verden, men at den skal gøres fuldkommen der. Når dette er tilfældet, fører det os til den uimodsigelige slutning, at kærligheden og forbindelsen mellem en mand og hans hustru skal udstrækkes til, ja endog blive mere fuldkommen i evigheden, eller også må Paulus have taget meget fejl, når han fortalte, at enhver mand skulle elske sin hustru ligesom Kristus elsker Kirken.

,Når vi nu har fastslået kendsgerningen eller princippet om evig forbindelse mellem en mand og hans hustru, vil vi nu gå over til at fastslå det evige slægtskab og den evige myndighed på den ene side og den lydighed på den anden, som vil eksistere mellem forældre og børn.

For at illustrere dette princip har vi et smukt og tydeligt forbillede. Jesus Kristus og Hans Fader vedbliver at være eet i deres kærlighed og forening, siden Jesus opstod fra de døde, og Han viser stadig lydighed mod sin Faders befalinger, og har også åbenbaret, at Han vil vedblive at gøre det, når Han har bortskaffet døden og al lov og myndighed og magt. »Da skal også Sønnen selv underlægge sig Ham«. *(Se 1. Kor. 15:28).* Vi hører intet i dette emne om, at Jesus Kristus nogensinde bliver så gammel, at Han vil være fri for al forpligtelse til at adlyde sin Fader, men tværtimod er det klart åbenbaret, at Han altid vil være Ham underlagt. Denne samme Jesus bad til sin Fader, som bevidnet af apostlen Johannes, at Hans disciple og de, som troede på deres ord, måtte blive eet ligesom Kristus og Hans Fader er eet, ikke alene eet med Gud og Kristus, men også eet med hinanden på samme måde og i samme betydning. *(Johs. 17:11).* Lad os nu antage, som opfyldelse af denne bøn, at en mand og hans børn var Hans disciple, og at de tilsidst i den evige verden blev eet med hinanden nøjagtig på samme måde, som Kristus og

Hans Fader er eet, ville disse børn så ikke være underlagt deres fader på samme måde som Kristus er underlagt sin Fader? Jo, det ville de ganske sikkert.

Adam, den ærværdige patriark og hersker, vil holde lovlig jurisdiktion over Abel, Enok, Noa, Abraham, Isak, Jakob, Moses, profeter og apostle, samt hellige i alle tidsaldre og uddelinger, som alle vil ære og adlyde ham som deres ærværdige fader og lovlige hersker. De vil derefter blive organiseret, hver over sin egen afdeling af regeringen, i henhold til deres fødselsret og kald, i deres familier, i generationerne og i nationerne. Hver af dem vil adlyde og blive adlydt i henhold til den forbindelse, hvori han indgår som medlem af den store celestiale familie. På denne måde vil trinene gå gradvis nedad fra den Gamle af Dages trone med hans utallige undersåtter, ned til den mindste og sidste hellige i de sidste dage, som vil blive regnet værdig til en trone og et scepter, selv om hans kongerige måske kun består af en hustru og et enkelt barn. Således er ordenen og organisationen i den celestiale familie, og således er naturen af de troner, fyrstedømmer og magter, som er flidens belønninger. Dette rige, organiseret og oprettet på jorden i sin skønhed og orden, vil være beredt til Menneskesønnen. Han vil så komme i himlens skyer og modtage det til sig selv. Adam og alle patriarkerne, kongerne og profeterne vil stadig være underlagt Kristus, fordi Kristus var i den evige verden, den Førstefødte af enhver skabning og begyndelsen til Guds skabelse. I den patriarkalske orden vil Han (Kristus) derefter regere ved fødselsretten.

Jeg vil nu gerne sige et par ord om emnet ægteskab og også om emnet at opdrage børn.

Hvem af dem, der har fået et glimt af den celestiale families orden og af de evige forbindelser og det evige slægtskab, som bør dannes her for at kunne nydes der, hvem af dem, der har følt noget af det evige livs og den evige kærligheds energi og magt, der flyder fra åbenbaringens guddommelige ånd, kan nogensinde være tilfreds med et øjebliks lastefulde glæder, der skabes gennem ulovlige forbindelser og ønsker? Eller hvilken hellig, der har nogen grad af tro på opstandelsens og det evige magts liv, kan være tilfreds med at kaste sig selv bort ved ægteskabelig forbindelse med sekterere eller andre verdslige, som er så blinde, at de aldrig kan skabe en evig forbindelse ved det hellige præstedømmes myndighed, som har magt til at binde det, der skal bindes i himlen? Ved en sådan forbindelse eller ved fordærvelige, ulovlige og ukyske forbindelser og tilfredsstillelser mister de ikke alene deres egen celestiale krone og trone, men kaster også deres børn ud i ødelæggelse og mørke, hvad der sandsynligvis vil få dem til at gå glip af så stor frelse, og det for at tækkes verden og menneskenes traditioner.

O, mine venner - mine brødre og søstre og særlig de yngre klasser af vort samfund! Jeg bønfalder jer om, i frygt for og kærlighed til Gud og i betragtning af den evige herlighed og ophøjelse i dette rige, at fornægte alle verdens og kødets fordærvelige og afskyelige skikke og ønsker, og søge at være rene og kyske i alt, hvad I gør og tænker, og ikke alene dette, men ikke at indgå nogen ægteskabelig forbindelse eller forlovelse, før I

har bedt om Guds Ånds råd i ydmyg bøn til Ham, og indtil I kender og forstår det evige livs og den evige forbindelses principper tilstrækkeligt, at handle viseligt og klogt og på en måde, der til sidst vil sikre, at I, jeres ægtefælle og jeres børn indgår i den store familiecirkel i den celestiale organisation.

Jeg siger til forældrene, at deres egen frelse, så vel som deres børns, til en vis grad afhænger af, at de opfostrer og opdrager deres børn i sandheden, så deres traditioner og tidlige indtryk kan blive de rette. Ingen forældre, som vedbliver at forsømme dette, efter at de selv er kommet til erkendelse af sandheden, kan blive frelst i det celestiale rige.

Med hensyn til ægteskabet antager jeg, at nogle vil fortælle mig, at i opstandelsen vil man hverken gifte sig eller tages til ægte. Det er rigtigt, af den bedste grund af alle - fordi de gør det her, og således binder på jorden det, som skal være bundet i himlen, og det endog ved Guds egen myndighed, og dette liv er forberedelsens verden og det andet glædens verden. Derfor er der ingen brug for at gøre det i den anden verden. De, som ikke forstår og retter sig efter Guds ordinancer og myndighed i denne verden, enten ved sig selv eller ved stedfortræder, regnes ikke for værdige til at nyde den celestiale herlighed i den kommende, derfor må de blive ved at være, som de er, og vil aldrig nyde den søde forening og ophøjelse, som er beredt for den Alllerhøjestes hellige. Således bliver alle dømt i forhold til deres gerninger i kødet, og det, som de sår, skal de også høste. Hvis de vælger i denne verden at følge øjeblikkets onde lyster og glæder ved ulovlige forbindelser, eller hvis de vælger at forene sig efter denne verdens skik ved at binde sig til en ægtefælle, som ikke er værdig til en evig pagt og til »den levende Guds segl«, da er følgen, at de nyder denne verdens ting og de fornøjelser og lidenskaber, der følger deraf; men døden slutter forestillingen, og evigheden finder dem som stakkels vandrende og udstødte fra det fælles samfund i den celestiale familie og fremmede for forjættelsens pagt. Deres tidligere pagt slutter med deres liv, og i den anden verden kan de hverken tage eller tages til ægte, og som følge deraf må de vedblive at være afskåret fra familieskabet, og derfor har de intet rige at herske over eller nogen mulighed for at forøge deres egen herlighed. Der vil i sandhed blive sorg, gråd og tænders gnidsel, thi hvem kan udholde evig skuffelse? Hvem kan udholde for evigt at være banlyst og adskilt fra fader, moder, hustru, børn og enhver familiekærlighed og ethvert familiebånd? Thi ingen af vore slægtskabsbånd vil blive anerkendt af myndighederne i den anden verden, med mindre de er sikret os her i en evig pagt, som ikke kan brydes, og er beseglet ved den levende Guds indsatte myndigheder.

Herren gav den forjættelse ved profeten Malakias's mund, at han ville sende profeten Elias før Herrens store og frygtelige dag, og at han (Elias) skulle vende, besegle eller binde fædrenes hjerter til børnene og børnenes hjerter til fædrene, for at ikke hele jorden skulle slås med band. Og hvis De vil modtage det, er profeten Elias blev sendt i disse sidste dage til mennesket på jorden og har givet den beseglende magts nøgler, så andre kan gå frem i hans ånd, magt

og præstedømme og besegle både på jorden og i himlen. Men der er mange, der overtræder Guds bud, og kun gør, hvad de selv har lyst til, og derfor må andre måske lide for deres grusomme overtrædelser. Men nøglerne er på jorden og skal ikke blive taget bort derfra, før beseglingen er fuldført. Derfor, o, I, den Allerhøjestes hellige! Byg vor Guds Tempel og Helligdom, og saml jer der. For der, siger Herren, vil jeg åbenbare jer mine ordinancers fylde, alt det, der henhører til det hellige præstedømme og den forberedelse, hvorved de levende og de døde kan blive forløst og forenet i det evige livs og den evige glædes ophøjede principper. Amen.

(Fra *Improvement Era*, august 1961).

Månedens SPØRGSMÅL ?

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Hvor er Edens Have?

Spørgsmål:

Jeg er stavsmissionær, og fornylig stillede en undersøger mig følgende spørgsmål:

»Jeg har fundet en modsigelse i Deres lærdomme. Bibelen siger, at Edens Have var på den østlige halvkugle, og de sidste dages helliges lærdomme siger, at den lå på den vestlige halvkugle, i Missouri. Hvorledes forklarer De dette?« Jeg sagde til hende, at jeg ville undersøge det nærmere og få et svar. De kender uden tvivl bibelcitaterne i 1. Mos. 2: 10-14, og jeg har undersøgt det, så godt jeg kan, men jeg har ikke fundet noget, der er bestemt nok til at tilfredsstille denne undersøger. Er der noget geografisk punkt, jeg kan få, der kan understøtte vor lærdom?

Svar:

Det er en fejl at sige, at Bibelen fastslår, at Edens Have lå på den østlige halvkugle. Sagen er, at der ikke er noget sted, der bestemt kan udpeges som det sted, hvor Edens have lå. Der er sket store forandringer på jordens overflade siden Adams dage. De sidste dages hellige ville ikke vide det, hvis Herren ikke havde åbenbaret det til dem. En sådan kundskab ligger det uden for det dødelige menneskes evner at opdage uden åbenbaring fra Herren. Så mærkeligt det end synes, er det et udbredt synspunkt, at Edens Have lå i den mesopotanske dal, ikke langt fra Ararats bjerg, hvor arken landede. Dette synspunkt er inkonsekvent og imod den fastslåede kends-

gerning så vel som imod Bibelen. Nogle af disse uoverensstemmelser vil vi gerne fremhæve. Hensigten med syndfloden var, således som det fastslås i Bibelen, at rense jorden fra dens ugudelighed, som var blevet så udbredt, at hele den menneskelige familie med undtagelse af dem, der blev frelst i arken, blev tilintetgjort. Et andet formål med syndfloden var, således som vi har lært det gennem åbenbaring i Kirken, at jorden, ligesom menneskeheden, skulle døbes og renses ved vand. Skriften siger, at Herren åbnede »det store vanddybs kilder, og himmelens sluser åbnedes«, og fik det til at regne uophørligt, indtil hele jorden var dækket. De sidste dages hellige tror, at dette var jordens dåb. Et eller to citater vil understøtte dette:

»Den første ordinance, der blev indstiftet for at rense jorden, var begravelsen i vand; den blev begravet i det våde element, og alle de syndige ting på jordens overflade blev skyllet bort. Da den kom frem fra havet, var den, ligesom et nyfødt barn, uskyldig. Den rejste sig til et nyt liv. Det var dens anden fødsel fra de mægtige vandes moderskød - en ny verden, der kom frem i ruinerne af den gamle, iklædt den første skabelses uskyldighed.« (Orson Pratt, *Journal of Discourses*, vol. 1, p. 333).

»Jorden er i sin nuværende tilstand og situation ikke en passende bolig for helliggjorte, men den retter sig efter lovene for sin skabelse, er blevet døbt i vand, vil blive døbt ved ild og ved den Helligånd, og vil lidt efter lidt være beredt som bolig for de trofaste.« (Præsident Brigham Young, *Journal of Discourses*, Vol. 8, p. 83).

Det nøjagtige sted, hvor Noa byggede arken, er ikke kendt, men vi har fået at vide, at den flød på vandene, indtil bjergene var dækket. Den må have sejlet langt fra det sted, hvor den blev bygget, for den lå ikke stille, og den flød mindst 150 dage, før den strandede på Ararats bjerg i den øvre del af Armenien. Arken blev uden tvivl drevet frem af kraftige storme, som ledsagede oversvømmelsen. Fra det land, hvor den strandede, løb der en flod, der har fået navnet Eufrat, men denne flod har ikke det mindste at gøre med floden af det samme navn i Edens Have. Det var den naturligste ting af verden for Noa eller for en hvilken som helst anden person i gamle dage at opkalde floden efter den, som de havde kendt, men denne flod løber i den gale retning. Vi kalder den flod, der løber fra Utah søen til den store Saltsø, for »Jordan«, men denne kendsgerning gør den ikke til floden i Palæstina, og hvad ville være mere naturligt, end at pionererne kaldte denne flod »Jordan«?

Man må også huske på, at denne gode jord har gennemgået mange forandringer siden Edens dage. Bibelen lærer os, at i begyndelsen var alt vandet på eet sted. Derfor må alt landet også have været på eet sted. *(1. Mos. 1:9)*. Der *var ikke* en østlig og en vestlig halvkugle på Adams tid. Det er meget mærkeligt, men ikke desto mindre sandt, at nogle af de største begivenheder, som er foregået på jordens overflade, kun er blevet omtalt ganske overfladisk i Bibelen, f. eks. læser vi i 1. Mos. 10:25:

»Eber fødtes der to sønner; den ene hed Peleg (navnet betyder »Splittel-

se«), thi på hans tid adsplittedes jordens befolkning«. (I den engelske King James Bibel hedder det: ».... for in his days was the earth divided«, på dansk: »thi i hans dage blev jorden delt.«). Dette er en meget kort beretning om en af de største begivenheder, der nogensinde er sket på denne terrestriale klodes overflade, og dog er der et videnskabeligt bevis på, at dette virkelig skete. I begyndelsen var landet eet stort fastland; der kom en tid, hvor det blev delt, og andre fastlande blev dannet, og den vestlige halvkugle opstod, men dette var længe efter Adams tid.

Dr. Immanuel Velikovisky siger i sin bog *»Earth in Upheaval«* følgende om denne store begivenhed:

»Teorien om bevægelige kontinenter, som er debatteret siden 1920'erne, går ud fra ligheden i kystliniernes form i Brasilien og Afrika. Denne lighed, (eller bedre komplettering), samt nogle ligheder i den ældste fauna og flora indgav professor Alfred Wegner i Cruz i Tyrol den tanke, at i den allerførste geologiske tid var disse to kontinenter, Sydamerika og Afrika, eet land. Men da der også findes ligheder hos dyr og planter i andre dele af verden, gisnede Wegner, at alle fastlande og øer engang var eet enkelt land, som på forskellige tidspunkter delte sig og drev fra hinanden. De, som ikke går ind for teorien om fastlandenes drift, forklarer stadig ligheden hos planter og dyr ved »landbroer« eller tidligere landforbindelser mellem kontinenterne og også mellem kontinenterne og øerne.« (p. 118).

Dette har naturligvis kun lidt at gøre med Edens Have, men det viser, at der er sket store forandringer på jordens overflade siden Adams dage.

En anden videnskabsmand, Reginald Aldworth Daily, har skrevet en stor bog med titlen »Our Mobile Earth« (Vor bevægelige jord), hvori han hævder, at der er sket store bevægelser på jorden, og på side 261 opstiller han et diagram - tre billeder -, der viser, hvorledes jordens faste overflade engang var på eet sted, og hvorledes de spredte kontinenter og øer kunne bringes tilbage til et samlet land, og hvorledes kontinenterne »udvandrede« og skilte sig fra hinanden. Hvis man vil tage et landkort, der viser den vestlige og den østlige halvkugle og studere dem, ville man klart kunne se, hvorledes de i dag kunne tilpasses sammen. Godt, den dag vil komme, for, ligesom jorden blev delt, således vil den ved genoprettelsen blive bragt tilbage til sin oprindelige form igen, med alt det faste land på eet sted. Der er mange profetier i Bibelen, der taler om denne forening af fastlande og øer igen. Her er nogle få af dem:

»Mig er det som Noas dage: som jeg svor, at Noas vande ej mer skulle oversvømme jorden, så sværger jeg nu, at jeg aldrig vil vredes og skænde på dig.

Om også bjergene viger, om også højene rokkes, min kærlighed viger ej fra dig, min fredspagt rokkes ikke, så siger Herren, din Forbarmer.« *(Esaj. 54:9-10).*

»I nidkærhed, i glødende vrede udtaler jeg det: Sandelig, på hin dag skal et vældigt jordskælv komme over Israels land;

for mit åsyn skal havets fisk, himmelens fugle, markens vilde dyr og alt kryb på jorden og alle mennesker på jordens flade skælve, bjergene skal styrte, klippevæggene falde og

hver mur synke til jord.« *(Ezekiel 38: 19-20).*

»Og hver en ø forsvandt, og ingen bjerge fandtes mere.« *(Åbenb. 16:20).*

Herren åbenbarede også til Profeten Joseph Smith følgende i fuld overensstemmelse med det, der er skrevet i Bibelen:

»Og han skal lade sin røst høre fra Zion, og han vil tale fra Jerusalem, og hans røst skal høres blandt alle folk.

Og det skal være en røst som mange vandes lyd og som en stærk tordens røst, der skal nedstyrte bjergene, og dalene skal ikke mere findes.

Han skal befale det store dyb, og det skal drives tilbage til nordenlandene, og øerne skal forenes til eet land.

Og Jerusalems land og Zions land skal vende tilbage til deres eget sted, og jorden skal blive, som den var, før den blev delt.« *(L. & P. 133:21-24).*

Vi bør være taknemmelige mod Profeten Joseph Smith på grund af den åbenbaring, Herren gav ham, som udpgede stedet for Edens Have, og gav os den oplysning, at når jorden bliver genoprettet, hvad den ganske bestemt vil blive, vil den store by Det Nye Jerusalem være på det sted, hvor Edens Have lå.

Joseph Fielding Smith.

Kirkens BYGGEPROGRAM

Jeg ville ønske, at alle de hellige i dette område kunne have været tilstede i den norske missionspræsident Gundersens kontor, da han inviterede mig til at beskikke den første arbejdsmissionær i Norge. De ville have været betaget, således som vi alle var, thi Herrens Ånd rørte vore hjerter, og vi kunne næppe holde tårerne tilbage. Jeg er sikker på, at Jonny Christian Olsen, den første arbejdsmissionær i Norge, gik bort fra kontoret med den følelse, at han i sandhed var blevet kaldet af Herren.

Dette er typisk for alle de tusinder af unge mænd og kvinder over hele verden, som villigt har sagt ja til en sådan kaldelse. De arbejder med godt humør, uden tanke for sig selv, og lærer den glæde at kende, som kun de, der tjener, kender.

I et nadvermøde fornylig i et af wardene i den hollandske stav var der en taler, der forklarede de forsamlede hellige, at tiden var nær, da en ny kirkebygning ville blive bygget i deres ward. I sin tale fortalte han dem, at de hellige i wardet ville have ansvaret for at sørge for føde og husly til de arbejdsmissionærer, som skulle arbejde på deres kirkebygning. Ved slutningen af mødet kom en mand og hans hustru hen til taleren og sagde: »Min kone og jeg har talt sagen igennem, og vi vil gerne sige Dem, at vi er villige til at

tage en arbejdsmissionær ind i vort hjem og tage vare på ham i to år.« Også dette er typisk for, hvorledes de hellige lever op til deres ansvar og pligter.

Desværre er der nogle, som tager imod Herrens befalinger med et »tvivlende hjerte«. Men jeg er sikker på, at disse er i mindretal. Hvis der er nogle af dem, der læser denne artikel, der føler, at dette arbejdsmissionær-program ikke vil virke i deres gren eller mission, eller at de hellige er »for fattige« til at påtage sig 20 % af omkostningerne ved en ny kirkebygning, vil jeg gerne minde om, hvad den gamle Nephi sagde, da han blev stillet overfor en meget vanskelig opgave: »Jeg vil gå og gøre det, som Herren har befalet, thi jeg ved, at Herren ikke giver menneskene nogen befaling, uden at *han åbner en udvej* for dem, så at de kan udføre det, som han befaler dem.«

For nogen tid siden var jeg beskæftiget i det store arbejdsmissionær-program, der har gået for sig i New Zealand i de sidste 10 år eller mere. En morgen kom jeg ind i kontoret for forsyningsafdelingen og så et skilt over skranken, som sagde: »Vanskelige ting gør vi med det samme. Umulige ting vil vi have gjort inden i morgen. Mirakler kan måske tage lidt længere tid!« Mange, som så skiltet, så blot på det som et udslag af humor. Men de, som har været vidne til alt, hvad der er blevet udført i dette store land, har set »vanskelige« ting blive fuldført, »umulige« opgaver løst. Og evangeliets store »mirakel« er sket i deres liv.

Det største mirakel er ikke opvækkelse af de døde eller helbredelse af de syge eller nogen af de andre mirakler, som man sædvanligvis regner for at være så vidunderlige. Det største mirakel, tror jeg, er den forandring, som finder sted hos mænd og kvinder, når de lærer at give af sig selv ved uselvisk tjeneste. Dette mirakel har jeg været vidne til i mænds og kvinders liv. Men »Ananias'erne« og »Saphira'erne« i Kirken vil aldrig få glæde af denne store oplevelse. Det er dem, som tager imod Herrens befalinger med »tvivlende hjerter« og udfører dem med »ladhed«. Som Herren siger, skal de blive »fordømt«.

Et slogan, som er typisk for den ånd og det formål, der ligger i arbejdsmissionær-programmet, er: »Som vi bygger kirker, vil vi også opbygge folket«.

E. Albert Rosenvall,
Bygningsleder for det skandinaviske område.

Konference i København

Søndag den 3. september afholdtes en stor konference i København i anledning af, at København distrikt skulle omdannes til et Super-Distrikt som forløber for en kommende stav. Til konferencen var indbudt alle søskende fra hele missionen, og et stort antal søskende fra de andre distrikter havde efterkommet denne indbydelse.

Der afholdtes to møder, kl. 10 og kl. 14,30, og begge møder var under præsidium af den europæiske missionspræsident, *Alvin R. Dyer.*

Ved det første møde, kl. 10, var der 440 tilstede; mødet blev ledet af distriktspræsident Harry Petersen og indledtes med sangen »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved broder Frode Nielsen, Amager gren.

Tiden blev overgivet til missionspræsident Levi B. Thorup, som udtalte sin store glæde over at se så mange glade mennesker, og derefter fortalte om det nye Super-Distrikt, der skulle oprettes, bestående af Københavns Nordre og Søndre Grene samt Amager og Bornholms grene. Som *distriktspræsidentskab* blev følgende brødre opretholdt: Som præsident broder Jørgen Ringheim, som 1. rådgiver broder Torkil Dressø, som 2. rådgiver broder Benny Lindén og som sekretær broder Poul Børge Andersen.

Som noget nyt i den danske mission blev derefter oprettet et *distriktsråd,* og som medlemmer af dette distriktsråd blev følgende otte brødre opretholdt: Harry Petersen, Bjarne Gram, Niels Preben Johansen, Flemming Hall, Arnold Køster, Felix Hasbo, Ragnar Brun og Frode Nielsen. Som distriktsmissionspræsident blev opretholdt broder Jørgen Ljungstrøm. Der blev oprettet et Ældsternes Kvorum III, udelukkende omfattende København distrikt, idet dette blev udskilt fra Kvorum II, som det tidligere har tilhørt. Kvorum II består herefter af Odense og Esbjerg distrikter. Til præsident for Kvorum III blev opretholdt broder Vagn Røder med broder Henry Hansen Kofoed som 1. rådgiver.

Missionspræsident Thorup sagde derpå bl. a.: »Alle disse mænd har til opgave at støtte grenene i Jesu Kristi Kirke, hvis tjenere de er. De skal ikke regere, men en leder er en leder i fremtidens arbejde i grenene, i distriktets og i missionens præsidentskab i Jesu Kristi Kirke, til gavn og glæde for en fuldkommen organisation, hvad der atter vil give en god og glædelig fremgang.

I Jesu Kristi Kirke beder man ikke om en stilling, man kaldes dertil, beskikkes og får håndspålæggelse af en, der har præstedømmets magt og myndighed.«

Efter præsidentens tale hørte vi fra det nye distriktspræsidentskab. Præsident Jørgen Ringheim trådte frem og sagde: »Jeg håber, De har sovet godt i nat; jeg har nemlig ikke kunnet sove, og jeg har aldrig følt mig så ringe. Men det nye - hvorfor skulle det ikke gå? Jeg beder jer bede for os.«

På samme måde stod de øvrige frem hver for sig og tolkede i få ord deres tak for den viste tillid.

Hr. Bent Norup sang derefter smukt og stemningsfuldt »Den hellige stad«, akkompagneret af søster Florence B. Thorup.

Broder Jørgen Ljungstrøm og broder Vagn Røder fik også lejlighed til at sige et par ord, og forsamlingen sang »Fremad, Herrens stridsmænd«.

Præsident Alvin R. Dyer tog nu talerstolen i besiddelse med ældste David Sorensen som tolk, og sagde bl. a.: »Brødrene i det distriktsråd, De ser for Dem, er blevet kaldet for at fremme Herrens sag, og hvis vi alle vil hjælpe dem og vil arbejde som missionærer blandt venner og bekendte og støtte missionærerne i deres arbejde, vil der ske stor fremgang.« Præsident Dyer fremkom med forskellige interessante oplysninger fra de forskellige missioner i Europa og oplyste, at der i august måned var blevet døbt 1900 nye medlemmer, altså flere end de 1600, der skal til at danne en stav. Altså en stav pr. måned ...... »Alt hvad I har at gøre er at nedskrive 12 navne eller flere og give dem til missionærerne. Jeg kender ingen større glæde end at fordybe mig i evangeliet, og jeg synes, det er let at forstå.

I Danmark er der kun en halv procent af befolkningen, der går i kirke, men hvad er der i vejen med de 99½ %? Spørg folk selv. I Sverige, Norge og England er det næsten lige så galt, kun 5 af hundrede går i kirke, og det er ikke bedre i U.S.A. Hvorfor er der i alle såkaldte kristne lande så ringe forståelse af evangeliet?

Der er to ting, der påkalder sig vor opmærksomhed. Lad os antage, at en fader sender sin datter hen til den stedlige præst og lader hende spørge: Til hvem beder jeg? Præsten svarer: Til Gud. Hvem er Gud? Det kan han ikke give svar på. Heller ikke på spørgsmålet: Hvorfor blev jeg født? kan man få nogen fyldestgørende forklaring, kun tomme ord. Simpelthen forvirring.

På grund af dette findes der ingen stabilitet der. Forskellige magter borteliminerer individualitet og handlefrihed, bl. a. kommunismen, der forbyder troen på Gud. Den magt, der skal give kristendommen støtte, mangler, og må derfor igangsættes.

Der er kun een røst, ikke vor røst, en røst præsten ikke kan høre, Herrens røst. Joseph Smith fik vejledning fra Herren. Dette er ikke tomme ord. Med overbevisningens magt kan man fortælle, at Jesus Kristus er en opstanden person, og at Gud er en personlighed og ikke en Ånd. *Vor* datter er ikke i tvivl, vore børn kender det. Der er ingen mystik eller forvirring.

Her er 440 tilstede i dag, men plads til mange flere skal vi nok sørge for. Tænk alvorligt over alt dette. Lyt til disse mænds vidnesbyrd om Joseph Smith og evangeliet, de elsker Gud. Hvor vidunderligt for disse mænd, og alle her i salen har sikkert et lignende vidnesbyrd.

Jeg ønsker, at Kirken her må få fremgang, her trænges til en stav og en patriark og apostelbesøg hver tredie måned. Jeg beder Gud velsigne alle i Jesu Kristi navn. Amen.«

Mødet sluttede med, at koret sang »Mon nede i dalen jeg savnes«, og bøn ved fhv. missionspræsident Holger M. Larsen.

Carl C. C. Winther.

— — —

Den andet møde, kl. 14,30, var under ledelse af den nye distriktspræsident Jørgen Ringheim, og indledtes med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved broder Niels Preben Johansen.

Efter at koret havde sunget en sang, overrakte præsidenten for G.U.F.s hovedbestyrelse, broder Knud Hentzen, søster Irma Josefsen guldgleanernålen og lykønskede hende med resultatet af det store arbejde, hun havde udført. Søster May Dyer heftede personligt nålen på søster Josefsens bryst.

Herefter talte alle medlemmerne af det nyoprettede distriktsråd.

Broder Harry Petersen takkede for den tillid, vi havde vist ham under hans hidtidige virke som distriktspræsident, gav sit vidnesbyrd og bad os følge vore lederes anmodning om at virke som missionærer.

Broder Bjarne Gram takkede for hjælp og støtte i sit hidtidige kald og for det nye, vi havde pålagt ham. Broder Gram bad også for fremgang for os alle og for vort fællesskab.

Broder Niels Preben Johansen talte over emnet: Een Herre, een tro, eet håb og een Gud.

Broder Flemming Hall talte om trofasthed og de glæder den giver os, når vi lader Ånden tale til os.

Broder Felix Hasbo gav sit vidnesbyrd om Kirkens sandhed. Al vækst stiler mod høst, vi forbereder os ved trofasthed mod Kirken.

Broder Ragnar Brun bad om hver enkelts hjælp til at udføre det arbejde, han havde fået pålagt.

Broder Arnold Køster lovede at gøre sit bedste for at udfylde den plads, han var blevet sat på og takkede for opretholdelsen.

Broder Frode Nielsen udtrykte sin glæde over den fuldkommenhed, der kendetegner alt, hvad Gud er med i, og lovede at gøre alt, hvad der stod i hans magt for at udfylde sin plads. Broder Nielsen gav til sidst sit vidnesbyrd.

Broder Orla Knudsen fra Odense spillede derefter en dejlig violinsolo, akkompagneret af søster Inger Rasmussen fra Amager.

Derpå talte søster Florence Thorup over emnet »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og din næste som dig selv.« Vi skal ønske fremgang og held for vor næste for at elske ham som os selv, sagde søster Thorup, og belyste det med en dejlig historie om en meget dygtig violinist.

Søster May Dyer udtrykte med søster Inger Rasmussen som tolk sin glæde over at være her i Danmark igen. Hun bad os erindre, at vi i vor Kirke alle er lige, for så vidt vi holder Guds bud og befalinger. Søster Dyer gav sit vidnesbyrd og udtrykte håbet om igen at få lejlighed til at vende tilbage til Danmark.

Præsident Levi B. Thorup afløste derpå broder Jørgen Ringheim fra hans tidligere arbejde som 1. rådgiver i missionspræsidentskabet med tak og ære for det arbejde, han har udført, og talte derefter ud fra vor påstand om at være den gengivne Kirke i de sidste dage. - Der findes ikke to huse, der er ens, uden at de er opført nøjagtig efter de samme tegninger. Kristus kom i tidens midte som arkitekt for den første »Jesu Kristi Kirke«. Hvis vi vil finde en kirke, der er nøjagtig svarende til den, må vi finde nøjagtig de samme ordinancer og principper som f. eks. dåben, og den samme myndighed, som apostlene den gang havde. Præ-

sident Thorup vidnede, at vi havde den rigtige organisation og myndighed.

Koret sang derpå »Gå fremad sammen i troen«, og så talte præsident Alvin R. Dyer med ældste David Sorensen som tolk.

Præsident Dyer takkede først for den vel tilrettelagte musik, og dernæst blev de tilstedeværende undersøgere ønsket velkommen. Vi er alle blevet undervist i vor ungdom, ja, gennem hele livet, og påvirkes af vore forældre og øvrige omgivelser, hvilket bevirker, at mange aldrig opnår at høre om sandheden. Hvordan kan Mormonkirken være den eneste rigtige Kirke, når den kun har eksisteret i 131 år, og når der kun er ca. 2 millioner medlemmer? Snæver er porten og trang den vej, der fører til frelsen, og få er de, der finder den. Der fødes i verden hver dag ca. 200.000 børn, heraf ca. 20 % i Amerika, 20 % i Rusland og Europa og omkring 60 % i Asien, Afrika og Australien, for blot at nævne et par af alle de statistiske tal, der blev brugt til belysning af forholdet.

Vi tager mange beslutninger, nogle køber nyt hus, andre ny bil og atter andre køber forretning. Men somme tider er den trufne beslutning forkert, og man må gå fra det hele med stort tab. Endvidere taler de mange skilsmisser rundt om i verden deres tydelige sprog.

Vi kan ikke høre Guds ord uden fra en forkynder, men først må man have et ønske om at kende sandheden. Præsident Dyer fortalte et par oplevelser fra sin første missionærtid, hvoraf blandt andet udledtes, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en følelse, som i løbet af få øjeblikke kan fortælle en, at den er rigtig. - Hvorfor er der så mange, der ikke annammer evangeliet? De vil ikke omvende sig og forandre deres liv, og så længe man ikke vil rette sine fejl, kan man aldrig lære sandheden at kende. Vi må fødes påny for at forstå dette budskab, sagde Kristus til Nikodemus. Åbn jeres hjerter og lyt!

Til sidst henvendte præsident Dyer sig direkte til ungdommen: Der er tre enkle ting, som vil sikre jer. - I unge damer, når I går ud at danse og i biografen, fortæl da jeres forældre, *hvor* I går hen og med *hvem*. En god måde er, at den unge mand henter pigen i hendes hjem og samtidig bliver præsenteret. For det andet skal I fortælle, hvad tid I vil være hjemme igen. Lad jer aldrig komme ind i noget, I ikke kan komme ud af igen med æren i behold. Vi kan ikke bekymre os om verdens regler, når vi har vore egne sunde regler. For os er renhed og kyskhed en meget vigtig ting, selv om vi ser det modsatte ude i verden. Tag aldrig noget ind i jeres legeme, som vil virke til skade på jeres sanser (tobak og vin). - Kald aldrig jeres fader og moder en gammel mand og kone, de er måske »yngre« end I er. Bevar respekten og ær dem. - Vi har den højeste moralkodex i verden, og jeg beder jer om at holde dette banner højt.

Mødet sluttede med sangen »Guds Ånd som en ild« og bøn ved broder Peter Rasmussen.

Der var 438 tilstede.

Poul Andersen.

DET *melkisedekske* PRÆSTEDØMME

Hvad er præstedømmets reaktivise-rings-program?

Brødre, som holder det melkisedekske præstedømme, er kaldet og beskikket til at arbejde på deres medmenneskers frelse.

Hvis de ærer deres kaldelse i præstedømmet, bliver de belønnet med evigt liv i Guds rige.

En af de hovedopgaver, der påhviler dem, der tjener i ledende stillinger i præstedømmet, er at arbejde med de mindre aktive brødre i et forsøg på at bringe alle præstedømmets velsignelser ind i deres liv.

Dette arbejde med forsømmelige eller uaktive præstedømsmedlemmer udføres under fællestitlen »Præstedømmets reaktivisering«.

For at hjælpe dem, der er kaldet og beskikket til at arbejde i dette store reaktiviserings-arbejde, fremsætter vi følgende oversigt over formålet med og fremgangsmåden ved dette program:

Formålet med præstedømmets reaktivisering

Der er fire formål:

1. *En opgave i Kirken for enhver voksen broder.*

Det er her, præstedømmets reaktivisering i virkeligheden begynder. En broder, der holder præstedømmet, kan bidrage på en eller anden måde til Kirken og dens program, eller han kan have en eller anden nominel tilknytning til Kirkens organisationer, men før han begynder at give af sig selv ved at arbejde i riget, er han ikke virkelig inde på pligtens rette sti.

De ledende brødre i præstedømmet bør studere og vurdere hver enkelt kvorum-medlems behov og stilling og søge at anbringe hver broder, hvor han kan og vil tjene mest villigt og efter bedste evne.

Biskopperne kan give stillinger i Kirken; kvorum'et har masser af bygnings- og velfærdsopgaver; der er næsten altid komitéstillinger ledige, der er lejlighed til at arbejde som kredslærere; der er stillinger i hjælpeorganisationerne; der er store missionæropgaver, der er hundreder forskellige måder - der er altid nok af dem.

2. *Verdslig og åndelig fremgang.*

Det melkisedekske præstedømskvorum har et vigtigt ansvar for deres medlemmers verdslige og åndelige velfærd.

Hvad det verdslige angår, har Kirkens velfærdsprogram med dette at gøre. Hvis en broder er arbejdsløs, bør kvorum'et hjælpe ham til at få en stilling; hvis han trænger til et bedre arbejde, kan kvorum'et atter hjælpe; hvis han har brug for råd og vejledning til at få sine verdslige sager i orden, er det kvorum'et, han skulle henvende sig til.

,Hvad den åndelige fremgang angår - den kommer ved at adlyde Kirkens standarder. En broder går fremad, hvad det åndelige angår, ved at holde budene: kyskhed, forretningshæderlighed, tiendeloven, overholdelse af sabbaten, overholdelse af Visdomsordet og så fremdeles.

Der er givet kvorum-præsidenterne to særlige måder til at lære hvert kvorum-medlems stilling med hensyn til Kirkens standarder. Den ene er det årlige fortrolige interview med rapport, den anden er systemet med de hvide kort, der bruges i præstedømmets reaktiviseringsprogram. Oplysninger, der fås på disse to måder, bør anvendes til at vejlede og lede kvorum-medlemmerne på den åndelige fremgangs stier.

3. *Celestialt ægteskab.*

Præstedømmets reaktivisering er ikke helt komplet, før en mand er blevet beseglet til sin familie i templet. Denne ægteskabsorden lægger grundvolden til den største ægteskabelige lykke i dette liv og åbner døren til mulig ophøjelse og herlighed i den kommende verden. Kvorum-lederne bør sørge for bestemte programmer til at få alle deres medlemmer viet eller beseglet i templet.

4. *Evigt liv.*

»...... dersom du holder dem og holder ud indtil enden, skal du have evigt liv, hvad der er den største af alle Guds gaver.« *(L. & P. 14:7).*

»...... den der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin løn, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende.« *(L. & P. 59:23).*

Fremgangsmåder ved præstedømsreaktivisering.

Der er mange og forskellige fremgangsmåder. Den ene måde kan røre den ene broders hjerte, en anden kan måske gøre indtryk på en anden broder. Der er visse velorganiserede programmer, som skulle kunne bruges hele tiden De har alle en virkelig magt til at omvende, og de skulle alle knyttes sammen til et fælles program. Blandt andre ting vil følgende programmer kunne hjælpe kvorum-lederne i deres reaktiviseringsarbejde:

1. *Skoler for seniormedlemmer i det aronske præstedømme.*

Der er blevet sagt meget om disse; deres værdi og effektivitet er velkendt. Tusinder af seniormedlemmer i det aronske præstedømme og deres hustruer har deltaget i dem, er blevet rørt af Ånden og er blevet ført til en kurs med fornyet aktivitet og retskaffenhed i riget.

2. *Skoler for ældster og deres hustruer.*

I princippet henvender alt, hvad der angår skoler for seniormedlemmer, sig også til skoler for bærere af det melkisedekske præstedømme og deres hustruer. Særlige skoler bør holdes for hver gruppe, enten på grens- eller stavsbasis. Som regel er det bedst i begge tilfælde at have en god instruktør, som vil fremsætte et organiseret og sammenhængende program, hellere end at prøve på at få flere store navne til at tage timerne. Eksamensfester, banketter og lignende er ofte velegnede.

3. *Kirkens aktivitets-program.*

Kirken og alle dens organisationer og programmer skaber tilsammen en umådelig effektiv omvendelsesmetode. Det er nu og har altid været en del af Kirkens program at prøve på at få alle medlemmer til at deltage i Kirkens forskellige funktioner, aktiviteter og programmer. Brødre bliver

ofte reaktiverede ved at overvære nadvermøder, præstedømsmøder eller møder i hjælpeorganisationerne. Kvorums-, grens- og stavsprojekter, fester, missionærforetagender og lignende er altid gavnlige. Hvis en uaktiv broder arbejder skulder ved skulder sammen med åndsbeslægtede kammerater i en ånd af broderskab og fællesskab, kan der ikke komme andet end godt ud af det.

4. *Personlig kontakt.*

Der er blevet sagt meget om denne kontakt med hensyn til præstedømsreaktivisering. Den er lige så gammel som Kirken. Aktive brødre er altid blevet opfordret til at få dem, som ikke sætter de ting, der hører Guds rige til, først i deres liv, til at komme tilbage og blive aktive igen. Sociale, selskabelige, fornøjelige, kulturelle, borgerlige og andre veje er altid åbne for at få vore brødre rundt om os til det punkt, hvor de vil begynde at få mere interesse for åndelige sager.

5. *Husmøder med brødre og deres familier.*

Sådanne møder er nogle af de bedste redskaber, der nogensinde er blevet udkastet, til at omvende folk, og dog er de ikke blevet brugt nær så meget af de melkisedekske præstedømskvorums, som omstændighederne har gjort det muligt.

Omvendelse er omvendelse, enten det er ind i kirken eller ud af den. Hvis brødrene virkelig var omvendt, ville de stræbe efter at gøre deres fulde pligt i Kirken, og omvendelse i tusindvis er det direkte resultat af husmøder.

Meget af Kirkens proselytprogram drejer sig om at fremføre gengivelsens budskab ved husmøder. De samme omvendelsesprincipper, som virker på en udenforstående, vil bære frugt hos dem, der allerede er i riget.

De ledende kvorum-medlemmer bør holde husmøder med deres mindre aktive medlemmer og deres familie for at lære dem lektierne i Kirkens standard-proselytprogram foruden andre ting, som findes egnet i hvert enkelt tilfælde.

6. *Familiens kontakt med præstedømmets reaktivisering.*

»Hold troen oppe hos din familie« - sådan lyder den meget passende titel, under hvilken denne fase af præstedømmets reaktivisering skrider fremad. Programmet er beregnet på at få brødrene aktive, så de bedre vil være i stand til at garantere deres familie det bedste, som livet kan tilbyde. Det er effektivt på grund af den naturlige kærlighed, som forældre har til deres børn, og det virker gennem en serie lektier, baseret på en bog med titlen »Keep Faith With Your Family« (Hold troen oppe hos din familie).

7. *Andre og fremtidige programmer.*

Sandsynligvis er der andre og vil blive andre metoder til at bringe præstedømmets fulde velsignelser til enhver voksen broder i Kirken. De, som har ansvaret for programmerne i stavene, opfordres til at eksperimentere og til at få inspiration, der passer til situationerne og til at udarbejde alle passende midler til at reaktivere deres brødre. Den øverste præstedøms-komité vil være glad for at høre om sukces med andre metoder ude i marken.

Sandsynligvis er alle disse metoder til at reaktivere præstedømsmedlemmerne en del af eet fælles program. Ingen af dem alene er tilstrækkelige.

Det er meningen, at de alle skal anvendes. Den ene metode fører ofte til den anden. En broder, som anvender metoden »Hold troen oppe hos din familie«, vil måske byde husmøder velkommen i sit hjem, eller han kan anvende familiemetoden som et resultat af en serie husmøder eller efter deltagelse i en skole.

Der må ikke være noget ophør i dette arbejde. Det er påtrængende nødvendigt; programmerne må gå fremad, og som et resultat deraf vil sjæle blive frelst.

»Derfor er I kaldet til at råbe omvendelse for dette folk.

Og om det skulle ske, at I måtte arbejde hele jeres liv med at råbe omvendelse til dette folk og kun førte een sjæl til mig, hvor stor skal da ikke jeres glæde være med ham i min Faders rige!

Og dersom jeres glæde kan være så stor over en eneste sjæl, som I har ført til mig i min Faders rige, hvor meget større glæde ville I da ikke have, om I kan føre mange sjæle til mig!« *(L. & P. 18:14-16)*. .. ..

Fest i ældsternes kvorum i Odense

Lørdag den 9. september afholdt Ældsternes Kvorum i Odense en lille festlighed som optakt til det længe ventede arbejde i Svendborg gren, med anlægningen af grunden omkring kirken.

Man samledes omkring de festligt dækkede borde, hvor broder Poul Andersen bød velkommen og samtidig redegjorde for det arbejde, der skulle udføres i Svendborg gren så hurtigt som muligt: »Der har længe set forfærdeligt ud omkring kirken i Svendborg, og der er nu fra missionspræsidentskabets side givet bevilling til, at der kan plantes buske og træer og gøres smukt omkring kirken. Arbejdet med beplantningen af grunden skal udføres af brødrene i Odense og Svendborg grene, og vi håber, at mange gode brødre vil være os behjælpelige med dette arbejde, der vil strække sig over tre lørdage. Den sidste lørdag vil missionspræsidenten selv være til stede i arbejdsbukser og med en rive i hånden.«

Efter denne redegørelse blev der serveret en dejlig middag, bestående af svinekam med rødkål og derefter is som dessert. Senere så man fjernsyn og hyggede sig med hinanden, indtil man sluttede af med en lille forfriskning ved 22-tiden. Tilstede 16.

Vi håber, at arbejdet må blive udført på en tilfredsstillende måde, så kirken i Svendborg må få en pæn og værdig baggrund til glæde og gavn for alle medlemmer og venner af kirken.

Henry Haupt,

Kvorum-sekretær, Odense gren.

PRÆSIDENT OG SØSTER THORUPS
sølvbryllup

Mandag den 4. september fejrede præsident og søster Levi B. Thorup deres sølvbryllup, og det blev en rigtig festdag, både for sølvbrudeparret og alle Kirkens medlemmer.

Dagen begyndte på rigtig god, gammeldags, dansk manér med, at en gruppe søskende mødte op om morgenen kl. 6 og vækkede sølvbrudeparret med »Det er så yndigt at følges ad«, og det var tydeligt, at det var en stor overraskelse,

og at det ikke er noget, man er vant til i Amerika, hvor man som regel »glemmer« et sølvbryllup og først fejrer guldbryllup!

Om middagen holdtes en lille, intim familiemiddag, og dagen igennem strømmede det ind med blomster, gaver og telegrammer til vort populære missionspræsidentpar.

Dagens clou var receptionen om aftenen, hvortil alle Kirkens medlemmer var indbudt. Den holdtes i G.U.F.-salen, der var smukt pyntet med levende birketræer, blomster og stensætning. Gæsterne samledes ovenpå og gik derefter til tonerne af Mendelsohns bryllupsmarch fra »En skærsommernatsdrøm« ind i salen, hvor sølvbrudeparret tog imod lykønskninger, og alle gæsterne, ialt et par hundrede, skrev deres navne i den private gæstebog som et fremtidigt minde om den store dag. Så var der servering af forfriskninger og tvangfrit samvær, afbrudt af en kvartet, der sang »Det er så yndigt at følges ad« og nogle andre sange, samt musikunderholdning ved pianisten, søster Inger Rasmussen fra Amager, og violinisten, broder Orla »Stradi« Knudsen fra Odense.

Aftenen sluttede på traditionel dansk vis med. at sølvbrudeparret dansede Brudevalsen til Niels W. Gades toner fra balletten »Et folkesagn», medens

alle gæsterne klappede i takt dertil, og til allersidst udbragte vi et trefoldigt leve for dagens par.

Præsident og søster Thorup var overvældede og overraskede over den hyggelige og festlige måde, man i Danmark fejrer en sådan begivenhed på, og beder os bringe deres inderligste tak til alle, både søskende og venner, der på den ene eller den anden måde bidrog til at gøre denne dag så uforglemmelig for dem.

Høstfest i Odense

Torsdag den 31. august afholdt G.U.F. i Odense deres årlige høstfest. Der var i god tid reklameret for denne fest, så mange mødte op, festklædte og med godt humør, i den smukt pyntede G.U.F.-sal. Festen begyndte kl. 19,30, da broder Henry Haupt bød velkommen. Man åbnede med sangen »Ventende på høstens mejer« og bøn ved broder Mogens Klokker Hansen. Derefter gik man over til det righoldige program, som bestod af sketches, konkurrencer, sange o.m.a., udført af de forskellige klasser i G.U.F. Ind imellem underholdt G.U.F.-Band og to harmonikavirtuoser fra Nyborg.

Efter underholdningen blev der holdt auktion over nogle smukke frugtkurve, hvorefter der blev åbnet for de forskellige boder, hvor man kunne købe forfriskninger.

Man kunne nu gå over til dansen, og der blev ikke sparet på fodsålerne denne aften. Gulvet var praktisk talt besat hele aftenen, og man morede sig dejligt til tonerne af G.U.F.-Band'et samt de to fra Nyborg, der også arrangerede »Gammeldaws folkedanse«, så alle kunne komme på gulvet.

Det var alt i alt en dejlig aften, hvor alle morede sig, og man sluttede kl. 23 med fællessang og bøn ved broder Poul Andersen. Tilstede 88.

H. H.

Alle sunde urter
til menneskets brug

Vi sidste dages hellige har fået et vidunderligt Visdomsord af vor himmelske Fader; vi har især taget de ord til følge: *Du skal ikke,* men mon det ikke var godt for os, om vi også tog ordet: *Du skal,* til os?

Vor himmelske Fader vil have, at vi skal være sunde og raske, vi må være et synligt tegn på, at vi ikke er så plaget af sygdom som de, der ikke har et Visdomsord at leve efter; det er godt, at vi ikke nyder kaffe, te, vin og tobak, det er nedbrydende, men hvad med de sidste dages helbred i sin helhed; vi burde have sunde og raske medlemmer, og det er det, jeg vil give et vink om, hvordan man kan blive sund. Der er ingen tvivl om, at vi skal udskille os fra andre på det punkt, vore unge behøver ikke at gå med et ansigt fuldt af urenheder (den urenhed kommer indefra), og det burde ikke findes i vor Kirke. Gud har givet os en urt for hver sygdom, og når vi tager med i vort Visdomsord: *Du skal,* så er det at bruge de urter, der er sat på jorden, til vor gavn.

Er der mange, der ved, at bare en urt, som vi går og træder ned og skumler over, når vi er på skovtur, på nøddetur eller når vi søger efter bær, er så værdifuld, at den med hensyn til indhold af mineraler og vitaminer kan slå næsten alt andet, det er den store brændenælde? Alene den er en god hjælp for mange ting, bl. a. er den blodrensende og god for gigt, at drikke den som te er bedre end vitaminpiller.

Det er et meget interessant og lærerigt emne, og hvis vi vil tage urterne ind i vort liv, vil vi blive skånet for megen sygdom. Vore unge vil blive skønne at skue, og på den måde skille sig ud fra ikke-medlemmer.

Jeg er helt sikker på, at det vil glæde vor himmelske Fader, om vi ville tage dette emne op, lad være med at trække på skuldrene, tænk over, hvad der står i Lære og Pagter, afsnit 42 og 43, de syge skal plejes med urter, og der er tale om urter, ikke grønsager, dem vi finder på grøftekanter og på marken. Min bedste tid tilbringer jeg der og føler mig sådan i kontakt med min himmelske Fader. Jeg kan ikke lade være med at synge og prise Ham for alle de velsignelser, Han gennem urterne, jeg finder der, bringer mig.

Jeg ville ønske, mange ville tage det studium op; det er nødvendigt for at kunne gøre, som vor Fader siger, pleje de syge med urter. Vi må nødvendigvis have kendskab dertil, og vi vil få blik for de vidunderlige goder, vi har fået af vor Fader i himlen. Vi vil, ved brug af urter, virkelig kunne løbe og ikke blive trætte, få et sundt legeme i balance.

Ved en tilfældighed fik jeg færten af disse ting, længe før jeg lærte Kirken at kende, men som medlem gik den fulde betydning af at lære om urter op for mig.

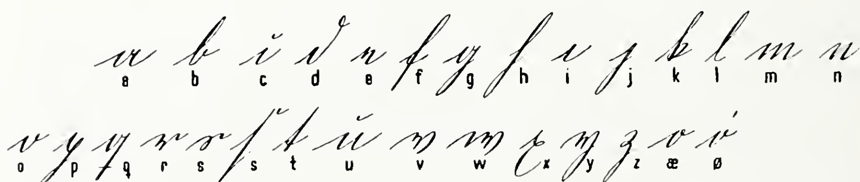
Var det ikke en idé at lave studiekredse om dette vigtige emne i grenene? Jeg ved, det vil blive til velsignelse for mange, det er så rigt og vidunderligt et emne.

En urtesamler.

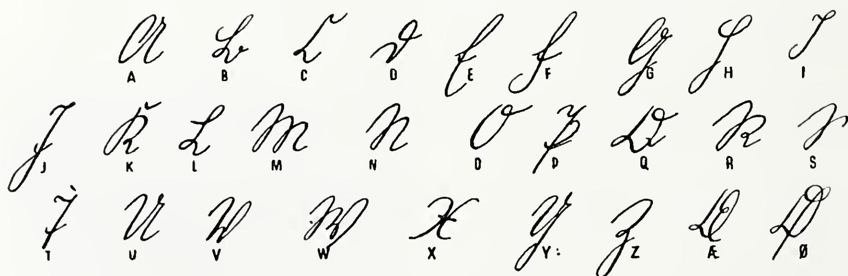
DET GOTISKE ALFABET

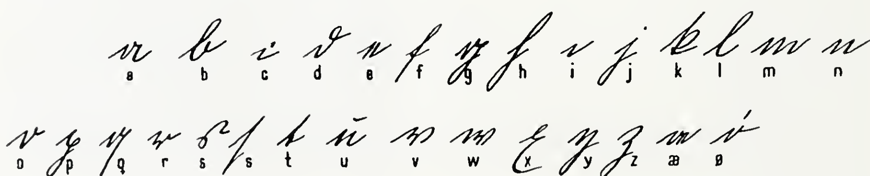
Kalligraferet

Haandskrevet

Kvindelig Hjælpeforening

Vort eget blad!

Kvindelig Hjælpeforening har en stor, forhåbentlig glædelig nyhed til alle søstrene i den danske mission: Vi har fået »Vort eget blad«!

Vi har længe følt savnet af et organ i lighed med det amerikanske RELIEF SOCIETY MAGAZINE, hvor søstrene kan få råd, vejledning og opmuntring fra de ledende søstre i den store, verdensomspændende organisation. De engelsktalende missioner har ingen vanskeligheder i den retning, idet søstrene der kan abonnere på RELIEF SOCIETY MAGAZINE, der udgives af Generalbestyrelsen i Salt Lake City, men da kun få af de danske søstre kan tilstrækkeligt engelsk til at få glæde af det engelske blad, er det nu på et møde blevet besluttet at udgive vort eget blad på dansk. Det vil naturligvis ikke kunne blive så stort og flot som det amerikanske, heller ikke vil det være muligt at sætte en masse billeder i, men vi tror, søstrene vil kunne få megen gavn og glæde af at have deres eget lille blad, hvor de vil kunne få inspiration og opmuntring gennem de artikler, vi vil bringe, og de råd og vejledninger, vi vil prøve at give, og hvor de selv vil kunne få lejlighed til at komme frem med deres problemer.

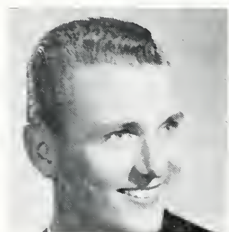
Bladet vil komme til at indeholde artikler og historier fra RELIEF SOCIETY MAGAZINE, budskaber fra hovedbestyrelsen i den danske mission, spørgsmål og svar, referater fra begivenheder i de lokale foreninger, gode råd og opskrifter, oversigt over den kommende måneds lektier og mange andre ting, som vi håber vil interessere søstrene.

Det er planen, at bladet skal udkomme en gang hver måned, første gang i oktober, og det første nummer vil blive trykt i så stort oplag, at der vil kunne blive et eksemplar til hver søster i missionen, ikke blot til medlemmerne af Kvindelig Hjælpeforening. Dette første nummer vil blive udleveret gratis, men de fremtidige numre vil komme til at koste 50 øre, hvad der netop kan dække omkostningerne til papir og trykning. Bladet vil ikke blive sendt direkte til søstrene, men vil kunne købes hos de lokale Kvindelig Hjælpeforenings præsidentinder, som også vil sørge for, at det første nummer bliver udleveret til *alle* søstre i hver gren. Det vil være en god anledning til at komme i kontakt med eventuelle passive søstre og til at gøre en indsats for arbejdet i Kvindelig Hjælpeforening.

Vi håber, at alle søstre vil slutte op om bladet, agitere for det og hjælpe os at gøre det så godt som muligt, så det virkelig kan blive »Vort eget Blad«.

Florence B. Thorup.

Ny 2. rådgiver i missionspræsidentskabet

Efter godkendelse fra Det Første Præsidentskab er ældste *David K. Sorensen* den 26. august blevet kaldet som 2. rådgiver til missionspræsident Levi B. Thorup og beskikket af præsident Alvin R. Dyer. Præsident Sorensen efterfølger ældste Lloyd B. Larsen, der har afsluttet sin mission og er vendt tilbage til Amerika.

Vi henviser til biografien af præsident Sorensen i sidste nummer af Stjernen, side 294.

Vi beder Gud velsigne præsident Sorensen i det høje kald, der nu er pålagt ham.

G. U. F.

»Thi se, Herren kommer og har sin løn med sig, og Han skal belønne alle mennesker, og de fattige skal fryde sig.« (L. & P. 56:19).

Kære unge piger i G.U.F.!

Et nyt G.U.F.-år er netop begyndt, og vi håber, at I alle føler glæde ved det.

NU er det, I skal begynde på ny, I, som måske har forsømt noget eller har haft for lidt mod til at tage fat på nogen opgave.

NU har I chancen for at rette det forsømte, at sætte alle krav i gang i de forskellige klasser for ved årets slutning at kunne opnå det smukke resultat — en personlig belønning.

Hvis ikke alle ved det, kan vi fortælle jer, at I fra 12—19 år kan opnå at få syv personlige belønninger. Derefter kan I tage fat på arbejdet med at blive en Guldgleaner, hvad der tager 3 år.

Vi i G.U.F.s hovedbestyrelse håber med glad forventning, at der i år skal blive endnu flere belønninger og helst også nogle Guldgleanere. Det er for os den største glæde at se så mange som muligt af jer arbejde frem mod dette resultat. Og for jer selv er det, foruden glæden, et stort skridt fremad i udvikling.

De piger, som med alvor og flid går ind for belønningsarbejdet, bliver en pryd for vor kirke og en stolthed for vore mænd. Gennem vore lektier i G.U.F. lærer vi at støtte præstedømmet på den rette måde.

Piger, vov noget for at vinde noget. En hel og fuld indsats giver mangedobbelt velsignelse.

Læg også mærke til klassebelønninger og lederbelønninger.

Til sidst et par ord til forældrene: Støt og hjælp jeres piger i det lærerige og udviklende program i G.U.F.

G.U.F.s Hovedbestyrelse
Område II
Lilian Krammer.

SØNDAGSSKOLEN

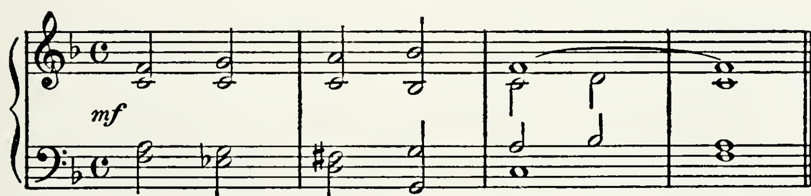
Nadververs for oktober:

For Senior Søndagsskolen:

»Sandelig siger jeg eder, hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.« (Matt. 25:40).

For Junior Søndagsskolen:

»Og den, som vil være den første iblandt jer, han skal være jeres træl.« (Matt. 20:27).

Søndagsskolesang for oktober 1961:

»Når mørke mig omringer«. (Nr. 37 i den nye sangbog).

Kære søskende!

Vises der ærbødighed nok i vor Kirke? Husker vi at rejse os op, når musikken spiller ved deling og samling af klasserne? Viser vi ærbødighed ved musik og sang? Viser vi ærbødighed overfor vore lærere og lærerinder? Viser vi ærbødighed overfor hinanden både i og udenfor Kirken?

Det er så let, vi kommer i Søndagsskolen for at udvikle os, men det, vi først og fremmest af alt skal udvikle, er den gode ånd. Lad os være mere ydmyge, så kan måske vor mødeprocent stige, og alle de, der er gået tilbage, vil måske atter være blandt os fuldt aktive. *Det er din opgave, det er min opgave* at gøre dette arbejde.

Herren hjælpe os til at være ydmyge, så vi kan vise ærbødighed.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse
Område II
Kai Lykkegaard Nielsen.

Efterårskonferencerne

afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt .... 4. og 5. november.
Aarhus og Randers distrikter (i AARHUS) .... 11. og 12 november.
Esbjerg og Odense distrikter (i FREDERICIA) .... 18. og 19. november.
København distrikt .... 25. og 26. november.

Da der vil være meget vigtige sager at afgøre ved disse konferencer, beder vi indtrængende om, at hvert eneste medlem gør sig en særlig anstrengelse for at være tilstede.

Vi vil gerne have, at medlemmerne i *Randers og Aarhus* distrikter holder en fælles konference i *Aarhus*, og at *Esbjerg og Odense* distrikter holder en fælles konference i *Fredericia* i en særlig anledning.

Missionspræsidentskabet.

KREDSLÆRERINDERNES budskab

»Dersom du elsker mig, skal du tjene mig og holde alle mine bud« (Lære og Pagter 42:29).

Formål: At indskærpe den kendsgerning, at vi kun tjener Herren, andre og os selv bedst, hvis vi holder *alle* budene.

En af de grundlæggende faktorer for menneskets adfærd er, at hvis vi i sandhed elsker en eller anden, vil vi gøre alt muligt for at glæde ham, og vi vil indrette vort liv efter hans ønsker. Hvis dette er sandt med henblik på vor holdning over for hverandre, hvor meget mere bør det så ikke anvendes i vort forhold til vor himmelske Fader. Dette faktum understreges i Lære og Pagter 42:29; »Dersom du elsker mig, skal du tjene mig og holde alle mine bud.« Hvis vi virkelig elsker Herren, vil vi tjene Ham og gøre alt, hvad Han kræver af os. Vi vil efterleve Hans befalinger og derved fortjene Hans kærlighed og således skaffe os selv evig glæde.

For at kunne udføre alt, hvad Gud kræver af os, må vi naturligvis kende og forstå Hans befalinger. Lige siden mennesket blev sat på jorden, har Herren givet ham befalinger enten direkte eller gennem sine profeter. Disse befalinger finder vi i skrifterne. Hvis vi vil søge i skrifterne, som Jesus har forklaret os, vil vi lære at kende Herrens vilje.

Herrens befalinger er givet os som

en vejledning til et liv i overflod og glæde, ikke blot i denne verden, men også i den tilkommende. Stik imod hvad nogle mennesker tror, er disse befalinger ikke strenge ordrer, som vil lægge en dæmper på vor livsførelse, de er snarere principper, hvorpå frugtbringende, lykkeligt liv kan opbygges.

Cecil B. DeMille sagde engang, da han forklarede, hvorfor han havde lavet filmen »De Ti Bud«: »De Ti Bud er ikke nogle befalinger, man skal adlyde for at gøre Gud en personlig tjeneste. De er de fundamentale principper, uden hvilke menneskeheden ikke kunne leve sammen.« (Tre Instructor, August 1957, s. 231).

Citatet fra Lære og Pagter lægger stærk vægt på den kendsgerning, at for at kunne lægge grundvolden til et virksomt liv, må vi holde *alle* Herrens befalinger Det betyder, at vi ikke har ret til bare at vælge dem, som passer os.

Vi har et meget virkningsfuldt eksempel herpå, givet af Frelseren, da han svarede den rige, unge mand på hans spørgsmål om, hvad han skulle gøre for at arve evigt liv. Jesus svarede:

»Du kender budene: Du må ikke slå ihjel; du må ikke bedrive hor; du må ikke stjæle; du må ikke sige falsk vidnesbyrd; du må ikke røve; ær din fader og din moder.«

Han sagde til ham: »Mester! det har jeg holdt altsammen fra min ungdom af.«

Jesus så på ham og fattede kærlighed til ham og sagde til ham: »Een ting mangler du; gå bort, sælg alt det, du har, og giv det til de fattige, så skal du have en skat i himmelen; og kom så og følg mig!«

Men han blev ilde til mode over det ord og gik bedrøvet bort; thi han havde meget gods.« (Mark. 10:19-22).

Skriften gør ikke historien færdig, den fortæller os ikke, hvad der skete med denne unge mand, som ikke havde mod til at efterleve *alle* Guds befalinger. Vi kan imidlertid være sikre på, at hvis han havde haft styrke til at følge Jesus, ville han have haft en skat i himmelen og ville være blevet i høj grad velsignet.

Selv den stærkeste blandt os tænker sommetider, at det er vanskeligt at følge visse af Herrens befalinger. Men når vi opregner disse vanskeligheder, kan vi trøste os med det faktum, at Herren ikke beder os om noget som helst, uden at Han bereder vejen for os, så vi kan udføre det, som Han kræver. Dette faktum kan vi finde udtrykt af profeten Nephi i Mormons Bog. Han sagde:

»...... Jeg vil gå og gøre det, som Herren har befalet, thi jeg ved, at Herren ikke giver menneskene nogen befaling, uden at Han åbner en udvej for dem, så de kan udføre det, som Han befaler dem« (1. Nephi 3:7).

Hvis vi vil holde fast ved denne overbevisning, vil vi altid have mod og styrke til at udføre, hvad som helst Herren beder os om at gøre.

Når vi holder Herrens befalinger, tjener vi Ham i sandhed. Den elskede apostel Johannes har yderligere sagt:

»Den, som har mine befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig; og den, som elsker mig, skal elskes af min Fader; og jeg skal elske ham og åbenbare mig for ham.« (Joh. 14:21).

KREDSLÆRERNES *budskab*

Ærbødighed en personlig pligt.

Det antydes sommetider, at vore møder, hvor vi dyrker Gud, ikke kan karakteriseres ved den samme høje, fine standard, som prægede gudstjenesterne i den forrige generation. Kort sagt, nogle mener, at vi ikke viser den samme grad af ærbødighed. Sommetider glemmer vi det virkelige formål, som disse bygninger blev rejst til. Betydningen af ærbødighed i vore kirkebygninger er indprentet i følgende uddrag fra en nylig afholdt indvielsesbøn:

»Lad alt, hvad der skal udføres i denne bygning, blive gjort med øjet udelukkende fæstet mod din Hellighed, det vil sige med det fjerne perspektiv af deres evige værdi. Lad der ikke blive udført noget, som kan anses for uværdigt, fordi det ikke har dette evige formål for øje ...... Vi indvier den derfor til dig, Fader, og beder, at Du vil tage imod den, thi ved det hellige præstedømmes myndighed giver vi den til dig og indvier den som et sted, hvor vi dyrker dig, et bønnens hus, et troens hus, et gudsdyrkelseshus, et herlighedens hus, et Guds hus. Vil Du lade din hellige påvirkning være her og bevirke, at støjende latter, som er tegn på et tanketomt sind, ikke høres mellem disse mure, og selv ved fornøjelige begivenheder skal der holdes bøn ved begyndelsen og slutningen for at minde de tilstedeværende om, at dette er dit hus, hvor vi dyrker dig.«

Ikke mindre end fem fundamentale krav vedrørende passende opførsel er fremsat i denne bøn: 1. Alt, hvad vi udfører, skal gøres med øjet udelukkende fæstet på Guds herlighed; 2. intet af det, vi gør, må være uden evigt formål; 3. disse bygninger er indviet til hellig gudsdyrkelse; 4. vi skal afstå fra det, som »er tegn på et tanketomt sind«, og 5. vi skal mødes i bønnens ånd.

Hvilke forandringer finder sted, når en bygning bliver indviet? Der er ingen fysiske forandringer. Vi overdrager blot bygningen til Gud. Den bliver kun indviet, når vi, medens vi er derinde, indvier os selv til Ham og Hans hellige formål. Bygningen bliver kun helliget og hellig ved personlig koncentration af vort selv, når vi er derinde. Med denne tanke i vort sind bør ærbødighed få større betydning. Der er et gammelt ord, der siger: »Ærbødighed er gudsdyrkelse uden ord«. Heri ligger en af hovedårsagerne til uærbødighed - »tale«. Det er en næsten universel fejl. Det er til en vis grad de retskafnes last. Vi har alle haft den erfaring, at vi prøver at stille ind på en station i radioen, som vi ikke kunne få klart frem på grund af statisk støj. Vi kender også den praksis med forsæt at forstyrre stationer for at forhindre budskaber i at nå ud til folk. Er det nogensinde gået op for Dem, at De ved at skabe forvirring ved at tale eller på anden måde er skyldig i at lave statisk støj og forstyrre den station, som Deres nabo prøver at stille ind på? Lad os huske på, at ærbødighed er en personlig pligt. Gør Deres kirkebygning til et bedre sted at dyrke Gud i ved at være mere ærbødig.

Indsat

Den 26. august er ældste *Stanley Q. Johnson* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Johnson er født i Salt Lake City, Utah, den 14. juli 1939 som søn af Mr. og Mrs. Reynold Q. Johnson. Han har taget eksamen fra Jordan High School i 1957 og har derefter i 1½ år studeret almindelige fag på University of Utah med det formål senere at studere kunst.

Ældste Johnson kom til Danmark den 4. november 1959 og har arbejdet i Herlev, Odense, Svendborg, Hjørring og Næstved, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald. Vi beder Gud velsigne ældste Johnson i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

FØDSELSDAGE:

Aarhus: Den 1. oktober fylder søster *Mathilde Nielsen* 85 år. Hjertelig til lykke!

Den 30. oktober fylder broder *Søren Chr. Nielsen* 70 år. Hjertelig til lykke!

København Søndre Gren: Den 2. oktober fylder søster *Ida Kathrine Mott*, Istedgade 25, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 9. oktober fylder søster *Thyra Oline Andresen*, Hvidovregade 41 C, 75 år. Hjertelig til lykke!

Aabenraa: Den 11. oktober fylder søster *Marie Christine Johannsen* 70 år. Hjertelig til lykke!

København Nordre Gren: Den 13. oktober fylder søster *Etly Amelie Andersen*, Møllemarken 10, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 15. oktober fylder søster *Elise Jørgensen*, Einarsvej 18, Lyngby, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. oktober fylder søster *Anna Kjærrumgaard*, Klokkedybet 34, 75 år. Hjertelig til lykke!

Vejle: Den 15. oktober fylder søster *Anna Lindskjold* 70 år. Hjertelig til lykke!

Amager: Den 23. oktober fylder broder *Einar Sørensen* 65 år. Hjertelig til lykke!

BRYLLUPPER:

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Garth LeRoy Sorensen*, viedes den 25. august i Salt Lake Templet til De Anne Adams. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Broder *Richard Konnerup Kristensen*, tidligere Hjørring, viedes den 7. september i Salt Lake Templet til Barbara Lynne Feild. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *R. Wayne Stoker*, viedes den 15. september i Salt Lake Templet til Carol Jean Carr. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Arvil R. Johansen*, viedes den 15. september i Manti Templet til Ann Gibson. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Richard Warner Jensen*, viedes den 20. september i Alberta Templet til Arvella Faye Wright. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Tempelrejsen 1962

Det er ikke for tidligt at begynde at tænke på næste års tempelrejse allerede nu!

Vi har truffet aftale med Templet i Schweiz og har fået reserveret tiden *11. til 18. juli 1962,* og vi beder søskende forberede sig og planlægge tiden således, at de vil være i stand til at rejse til denne tid. Begynd allerede nu at lægge penge til side til rejsen, arbejde med Deres genealogi, således at skemaerne kan sendes ind snarest muligt, og gøre Dem værdig til at få den tempelanbefaling, der kræves for at kunne få adgang til Templet.

Husk, at det tager ca. ½ år at gøre de genealogiske skemaer rede til tempelarbejde i kontoret i Salt Lake City, Utah, så det er ikke for tidligt at gå i gang med det genealogiske arbejde. Til hjælp for de søskende, der selv ønsker at udføre det interessante arbejde at finde deres afdøde forfædre, og som har svært ved at læse den gotiske skrift, der findes i de gamle kirkebøger, bringer vi andetsteds i Stjernen et aftryk af det gotiske alfabet, både det trykte og det håndskrevne.

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
København Søndre Gren:		
12. august:		
Jørgen Henrik Clausen	Ældste Monte Nelson	Ældste Roger V. Stevenson
2. september:		
Ole Hansen	Ældste Dale T. Hougaard	Ældste Richard S. Monson
Anita Zola Hansen	Ældste Dale T. Hougaard	Ældste Richard S. Monson
16. september:		
Ester Rigmor Adler	Ældste Leo Ekins	Ældste Leo Ekins
Birthe Marit Adler	Ældste Thomas White	Ældste Leo Ekins
Marguerite Lis Adler	Ældste Thomas White	Ældste Leo Ekins
Henriette Ingeborg Andersen	Ældste Dennis Evans	Ældste Brent D. Peterson
Amager: 2. september:		
Edvind Nielsen	Ældste Dennis Smith	Ældste Monte Nelson
3. september:		
Aase Wilmy Marie Thomasen Germansen	Ældste Wayne Jacobsen	Ældste Wayne Jacobsen
København Nordre Gren:		
13. august:		
Benny Robert Hansen	Ældste Ralph Hoyal	Ældste Blaine Petersen
14. august:		
Agda Petersen	Ældste Kenneth Searle	Ældste James Lewis
20. august:		
Hans Martin Larsen	Broder Bjarne Gram	Broder Harry Petersen
27. august:		
Orla Allan Henry Gemzøe Lind	Ældste Ove Andreasen	Ældste Allan Cazeau
Lars Teimer Petersen	Ældste George Williams	Ældste James Williams
2. september:		
Kent Rudi Petersen	Ældste Waldemar L. Jensen	Ældste Waldemar L. Jensen
Linda Yvonne Petersen	Ældste Waldemar L. Jensen	Ældste Dennis Brown

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
Tonny Sten Petersen	Ældste Waldemar L. Jensen	Broder Torkil Dressø
10. september:		
Elsa Anna Christine Eskov Christiansen	Ældste Stanley Q. Johnson	Ældste David K. Sorensen
Lone Eskov Christiansen	Ældste Ralph P. Hoyal	Ældste Stanley Q. Johnson
16. september:		
Ejvind Nordby Larsen	Ældste Dennis K. Clark	Ældste Earl B. Meek
Erna Marie Norup Larsen	Ældste Earl B. Meek	Ældste Dennis K. Clark
Leif Aage Wellendorph	Ældste Dennis K. Brown	Ældste Waldemar L. Jensen
Paula Antonie Andresen	Broder Benny Lindén	Broder Benny Lindén
Slagelse: 6. september:		
Vera Kirstine Johansson Thomsen	Ældste Bruce C. Watts	Ældste Bruce C. Watts
Erik Høgdahl Thomsen	Ældste Louis Clifford Goff	Ældste Louis Clifford Goff
Ulla Margrethe Larsen	Ældste Graydon K. Foulger	Ældste Bruce C. Watts
Aarhus: 17. august:		
Sonja Laurine Margrethe Petersen	Ældste Dee L. Johnson	Broder Orla Rode Nielsen
9. september:		
Jensine Kirstine Jensen	Ældste E. Brent Frazier	Ældste Eldon C. Golightly
Odense: 24. juni:		
Olga Josepha Seraphia Madsen Sørensen	Ældste Jens Kristoffersen	Ældste Gary R. Olsen
13. august:		
William Gerhard Sørensen	Ældste Gordon L. Hansen	Ældste Michael B. Clausen
19. august:		
Kirsten Marie Michelsen	Broder Erling Ringmann Jensen	Ældste Orlyn Lund
2. september:		
Poul Barfoed Møller	Ældste Stanley Don Jensen	Ældste Gordon L. Hansen
Vibeke Terndrup Møller	Ældste Gordon L. Hansen	Ældste Stanley Don Jensen
Sønderborg: 19. august:		
Cecilie Catrine Dal-Cortivo	Ældste Reed M. Christensen	Ældste Martin Thorne
Frederikshavn: 27. august:		
Martin Christian Børge Jensen	Ældste Gene Snow Olsen	Ældste Jens Kristoffersen
Aalborg: 27. august:		
Marim Cecilie Marie Larsen Nielsen	Ældste Gary B. Madsen	Ældste Norman R. Crump
9. september:		
Anna Mette Zacho Larsen	Ældste Don Taylor	Ældste Kenneth Searle
Allan Jørgensen	Ældste Gary B. Madsen	Ældste Chr. Johansen
Silkeborg: 9. september:		
Richard Edmund Laursen	Ældste Leon F. Christensen	Ældste Kent D. Petersen
Færøerne: 3. september:		
Thorstein Thorgeirsson	Ældste Fred R. Hunsaker	Ældste Gary D. Petersen
Susanna Mathilda Thorgeirsson	Ældste Fred R. Hunsaker	Ældste Gary D. Petersen

GULDBRYLLUP:

Amager: Den 18. oktober fejrer søster Thora Henriksen og hendes mand, Karl Henning Vorst Henriksen, Grækenlandsvej 13, deres guldbryllup. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

VELSIGNELSER:

Esbjerg: 20. august: Einar Arnold Juul Rasmussen og Dagmar Marie Emilie Lauridsen Rasmussens datter, Käthe Juul Rasmussen, velsignet af broder Verner Buur Knudsen.

Fredericia: 3. september: Niels Holger Klausen og Mary Elisabeth Nissen Klausens datter, Pia Klausen, velsignet af sin fader.

København Nordre Gren: 6. august: Allan Holger Creemer-Sørensen og Inge Margrethe Creemer-Sørensens to døtre, Ann-Lis Creemer-Sørensen og Joan Creemer-Sørensen, begge velsignet af ældste Grant Taylor.

Leif Jensen og Grethe Inger Kyhlensø Jensens søn, Leon Jensen, velsignet af broder Vagn Røder.

Amager: 6. august: Jørgen Henrik Clausen og Birthe Eleonora Hertzsprung Bisbjerg Clausens datter Majken Birthe Hertzsprung Clausen, velsignet af broder Bent Mouritsen.

DØDSFALD:

Aabenraa: Den 13. maj døde broder *Carl August Schmidt*, 71 år gammel, og blev begravet under Kirkens ledelse den 17. maj. Æret være broder Schmidts minde!

Odense: Den 30. august døde broder *Jørgen Christensen*, 82 år gammel, og blev begravet under Kirkens ledelse den 5. september. Æret være broder Christensens minde!

Odense: Den 9. september døde søster *Edith Kajhøj Møller*, 39 år gammel, efter flere års alvorlig sygdom, og blev begravet i Aarhus den 14. september. Æret være søster Møllers minde!

DØDSFALD I AMERIKA

Den 28. august døde broder *Axel F. Andreason* i Orem, Utah, i en alder af 86 år.

Broder Andreason var født i Holmested i Danmark og kom til Amerika, da han var ganske ung. To gange var han på mission i sit fødeland, sidste gang fra 1946 til 1948, og på denne sidste mission ledsagede hans hustru, Lena Andreason, ham.

Broder Andreason var meget aktiv i de skandinaviske kredse i Provo og Orem. Mange, som er kommet fra fremmede lande, særlig fra Skandinavien, er blevet hjulpet gennem hans utrættelige hjælp og arbejde.

Vi udtaler vor dybeste medfølelse med broder Andreasons efterladte og udtaler et: Æret være hans minde!

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
København Søndre Gren:		
2. april:		Missionspræsident
Bryce Thorup	Præst	Levi B. Thorup
28. maj:		
Henning Winther	Præst	Broder Jørgen Ljungstrøm
11. juni:		
Richard Nickelsen	Præst	Broder Jørgen Ljungstrøm
10. september:		
Erik Werner Pedersen	Diakon	Broder Jørgen Ljungstrøm
Thorkil Crone	Lærer	Broder Bjarne Gram
Niels Kristian Farcinsen	Lærer	Broder Harry Hvistendahl
Amager: 6. august:		
Joseph Thomas Asmussen	Lærer	Broder Bent Mouritsen
		Broder
Henning Schou Jørgensen	Præst	Aage Francke Pedersen
Ejner Nielsen	Præst	Broder Verner Korsgaard
27. august:		
Joseph Thomas Asmussen	Præst	Broder Bent Mouritzen
Knud Erik Edsberg		Broder
Andersen	Diakon	Peter L. Rasmussen
København Nordre Gren:		
9. juli:		
Hans Peter Sandbye		
Andersen	Diakon	Ældste Don C. Jepson
Horsens: 3. september:		
Thomas Peter Alfred		
Davidsen	Diakon	Broder Kristian Pedersen
Carl Waldemar Nielsen	Præst	Broder Ebbe Rosenkilde
Odense: 14. maj:		
Niels Ove Søgaard		
Andersen	Præst	Broder Henry Haupt
21. maj:		Ældste
Flemming Jørgensen	Præst	Waldemar L. Jensen
23. juli:		Broder
Paul Reimert Hansen	Diakon	Erling Ringmann Jensen
20. august:		
Laurits Valdemar Emil		Broder
Johansen	Diakon	Erling Ringmann Jensen
27. august:		Broder
William Gerhard Sørensen	Diakon	Erling Ringmann Jensen
10. september:		
Arne Leo Gøttsch	Diakon	Broder Orla Knudsen
Kolding: 28. maj:		Broder
Hans Henrik Jørgensen	Diakon	John Leach Jørgensen
Esbjerg: 20. august:		
Lars Leif Nielsen	Diakon	Broder Karl Blohm
Frederikshavn: 22. januar:		Missionspræsident
Johannes Klausen	Ældste	Levi B. Thorup
Aalborg: 23. juli:		Broder
Ejnar Kjeldsen Sørensen	Diakon	Finn Bloch Pedersen
Silkeborg: 10. september:		
Herman Sørensen	Diakon	Broder Gelius Olesen
Gudmund Bornemann		Broder
Madsen	Diakon	Frode Holst Sørensen

HORSENS
beder os meddele, at *G.U.F.* i *Horsens* har forandret sin ugentlige mødeaften fra onsdag til *torsdag aften kl. 19,30.*

Missionærforflyttelser:	**Dato:**	**Fra:**	**Til:**
Marvin Jensen	26. august	Frederikshavn	Esbjerg
James Petersen	26. august	København	Frederiksberg
Michael Clausen	26. august	Odense	Sorø
Gerald Jensen	26. august	Sorø	Odense
Charles Petersen	26. august	Missionskontoret	Østerbro
Reed Christensen	26. august	Sønderborg	Horsens
Alan Cazeau	26. august	Østerbro	Valby
Ray Lynn Hardy	26. august	Svendborg	København
Lloyd Thorsted	26. august	Odense	Svendborg
Jens Kristoffersen	26. august	Odense	Frederikshavn
Charles Clements	26. august	Fredericia	Esbjerg
Gary Gibbons	26. august	Horsens	Nørrebro
Douglas Labrum	26. august	Bagsværd	Gentofte
Spencer Cornelison	26. august	Esbjerg	Gentofte
Waldemar Jensen	26. august	København	Bagsværd
Michael Clausen	29. august	Sorø	Hvidovre
Stanley Hansen	29. august	Glostrup	Vesterbro
Earl Meek	29. august	Hvidovre	Brønshøj
John Larsen	29. august	Sorø	Næstved
Stanley Johnson	29. august	Næstved	Missionskontoret
Harry Boley	29. august	Brønshøj	Glostrup
Blaine Petersen	1. september	Holbæk	Aarhus
Paul Hale	1. september	Hellerup	Aarhus
Grenn Clark	1. september	Aarhus	Roskilde
Russell A. Williams	1. september	Roskilde	Færøerne
Donald Bearnson	1. september	Aarhus	Hellerup
Dennis Christensen	2. september	Bornholm	Odense
Shirl Shepherd	2. september	Odense	Bornholm
Gary R. Olsen	8. september	Odense	Holstebro
Dolan Sorensen	8. september	Charlottenlund	Holstebro
Bjarne Olsen	8. september	Brønshøj	Charlottenlund
Dennis Taylor	8. september	Bispebjerg	Odense
Fred Hunsaker	15. september	Færøerne	Herlev
Larry W. McClurg	15. september	Kolding	Amager
Paul O. Bingham	15. september	Ribe	København
Philip Anderson	15. september	Valby	København
Robert W. Nielsen	15. september	Brønderslev	Nørresundby
James L. Kjergard	15. september	Ribe	Valby
Dennis C. Smith	15. september	Amager	Slagelse
Terry Sorensen	15. september	Helsingør	Rødovre
Don V. Taylor	15. september	Nørresundby	Kolding
Dennis B. Evans	15. september	Valby	Helsingør
Graydon K. Foulger	15. september	Slagelse	Brønderslev
Thomas Downard	15. september	Bispebjerg	Holbæk
Norine Brown	15. september	Skive	Bispebjerg
Gloria Demsher	15. september	Missionskontoret	Bispebjerg
Nora Fay Curtis	15. september	Skive	Silkeborg

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af STJERNEN, skal indsendes **inden den 5. ds.**, og bedes sendt **direkte** til Stjernens kontor, **ikke** sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend **ikke** originalfilm, men kun **aftryk.**

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 26. september ankommet til den danske mission:

Francis Brent Johnson fra Monroe, Utah, beskikket til at arbejde på Frederiksberg.

Norman Dale Anderson fra Tucson, Arizona, beskikket til at arbejde i Glostrup.

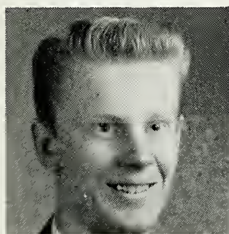
John P. Jensen fra Rupert, Idaho, beskikket til at arbejde på Vesterbro.

David Paul Sampson fra Grand Junction, Colorado, beskikket til at arbejde i Indre by, København.

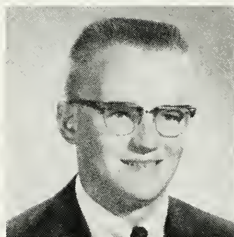
Rudi G. Petersen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Howard Joseph Larsen fra St. Anthony, Idaho, beskikket til at arbejde i Vanløse.

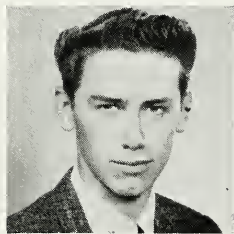
Arthur Eugene Larsen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde på Østerbro.

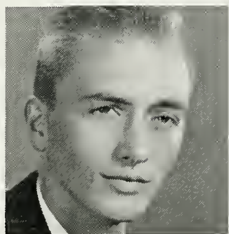
Francis B. Johnson

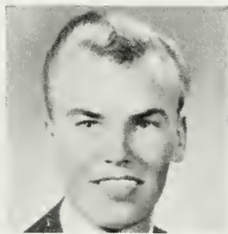
Norman D. Anderson

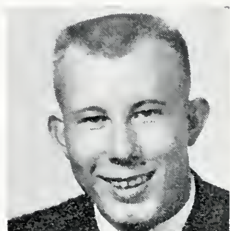
John P. Jensen

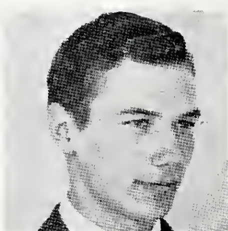
David P. Sampson

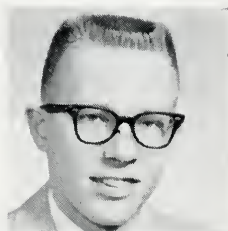
Rudi G. Petersen

Howard J. Larsen

Arthur E. Larsen

David K. Sandberg
(ankommet 23. august)

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

10. september: *James A. Petersen* fra Cottonwood, Arizona, efter sidst at have arbejdet på Frederiksberg.

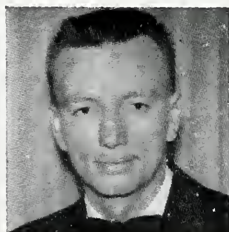
Gary R. Christensen fra Tempe, Arizona, efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

16. september: *Stanley Hansen* fra Weston, Idaho, efter sidst at have arbejdet på Frederiksberg.

Kirsten Hermansen fra København, efter sidst at have arbejdet i Silkeborg.

James A. Petersen

Gary R. Christensen

E. Stanley Hansen

Kirsten Hermansen